

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
1 У 10176/14
Дана 02.03.2017.године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: др Јадранке Ињац, председника већа, Јасминке Вукашиновић и Весне Даниловић, чланова већа, са судским саветником Крстином Јовановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво Београд, Немањина бр. 26, изјављеној против тужене Агенције за реституцију Републике Србије, Јединица за конфесионалну реституцију, Београд, Масарикова бр.5, ради поништаја решења број 46-00-01961/2008 од 21.07.2014. године, са заинтересованим лицем А.А., коју заступа Бенка Марија, адвокат из Ковачице, Јанка Буљика 63, у предмету враћања имовине, по одржаној усменој јавној расправи, у нејавној седници већа одржаној дана 02.03.2017. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац Република Србија да заинтересованом лицу А.А., надокнади трошкове управног спора у износу од 34.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем, у ставу 1. диспозитива, усваја се захтев и А.А. на име накнаде за одузету имовину утврђује право својине на пољопривредном земљишту у КО ... у укупној површини од 19.60.28 ха и то: катастарској парцели бр. ..., у површини од 04.35.84 ха, по култури њива 2. класе и на катастарској парцели број ..., у површини од 15.24.44 ха, по култури њива 1. класе, обе парцеле уписане у Лист непокретности бр. ... КО ... као државна својина Републике Србије са правом коришћења Министарства пољопривреде и заштите животне средине; у ставу 2. диспозитива обавезује се Република Србија, као власник и Министарство пољопривреде и заштите животне средине, као корисник предметних непокретности, да А.А. пренесу у својину, а по истеку Уговора о закупу пољопривредног земљишта у државној својини

бр. ... закљученог између Б.Б. из ... и Министарства пољопривреде и заштите животне средине и предају у државину непокретности из тачке 1. диспозитива решења; у ставу 3. обавезује се А.А. да омогући закупцу земљишта на предметним катастарским парцелама несметано коришћење истих до истека Уговора о закупу од 30.10.2015. године; у ставу 4. диспозитива налаже се надлежном органу за упис права на непокретностима да на основу овог решења изврши упис права својине на непокретностима из тачке 1. диспозитива решења у корист А.А., у јавне књиге у којима се врши упис права на непокретностима; у ставу 5. диспозитива одређује се да свака странка сноси своје трошкове.

У тужби поднетој Управном суду дана 30.07.2014. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа указујући да Република Србија, као обвезник враћања имовине, има овлашћење, а не обавезу, да уместо одузете да накнаду у виду друге одговарајуће имовине или да исплати новчану накнаду, па како се тужилац противио накнади у виду друге одговарајуће имовине, то тужени није могао донети решење којим се захтев усваја. Чак и у случају када би се одредбе закона тумачиле као обавеза враћања друге одговарајуће имовине, није било места усвајању захтева све до правноснажног окончања поступка по одредбама Закона о враћању имовине и обештећењу, с обзиром да се на овај начин доводе у неравоправан положај друге странке у поступцима враћања имовине. Са наведених разлога предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима из образложења оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересовано лице у одговору на тужбу од 08.09.2014. године указује да су наводи тужбе неосновани, наводећи да се поставља питање на основу чега је тужилац закључио да је тужени орган доносећи оспорено решење поступао на основу обавезе а не на основу овлашћења када је А.А. вратио предметну земљу. Сматра да су државни органи самоиницијативно искључили примену Закона о враћању имовине црквама и верским заједницама иако је тај закон на правној снази и примена истог није искључена Законом о враћању имовине и обештећењу. Предлаже да суд тужбу одбије као неосновану. У прилогу доставља препис листа непокретности број ... КО

Управни суд је, у присуству пуномоћника заинтересованог лица, а у одсуству уредно позваног законског заступника тужиоца и туженог, применом одредбе члана 36. став 2., у вези са одредбом члана 38. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр. 111/09), нашао да су испуњени услови за одржавање усмене расправе, те је исту одржао дана 02.03.2017. године, применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима, којом је прописано да је расправа обавезна ако је у управном поступку учествовало две или више странака са супротним интересима.

У својој речи на усменој јавној расправи, пуномоћник заинтересованог лица предлаже да суд тужбу одбије као неосновану, а тужиоца обавезе да

површине одузете цркви, израчунато да је одузето земљиште у вредности од 198356,00 вредносних једница. С обзиром да је у комасацији за потребе изградње нове каналске путне мреже и других објеката одузимамо 2,5% вредности унетог земљишта у комасациону масу, то у овом случају износи 4958,90 вредносних једница те се долази до податка да је у комасациону масу унето 193397,10 вредносних јединица.

На основу уверења о идентификацији Службе за катастар непокретности Бачки Петровац број ... од 14.01.2011. године, идентификоване су све одузете парцеле и утврђено да све сада одговарају делу катастарске парцеле ... уписане у листу непокретности број ... КО С обзиром да је спроведен поступак комасације у овој катастарској општини и да је чланом 4. Закона о враћању (реституцији) имовине црквама и верским заједницама прописано да се бившем власнику одузете имовина враћа, по правилу, у натуралном облику или се надокнађује у виду друге одговарајуће имовине, дописом од 22.07.2013. године подносилац захтева је предложио да се изврши вештачење предметне парцеле и предложио вештака кој би то вештачење извршио – В.В. из ...

У достављеном налазу судског вештака констатовано је да је подносиоцу захтева у КО ... одузето у корист земљишног фонда пољопривредно земљиште укупне површине од 41 кј 1275 кв.хв., да су све парцеле у време одузимања биле пољопривредно земљиште – њиве, да су се одузете парцеле налазиле на пет локалитета и то у потезу ..., ..., ..., ... и ..., ... и ... бунар, да је приликом извршене комасације дошло до измене облика парцела, путне и каналске мреже, да је комасација пољопривредног земљишта извршена у периоду од 1982. - 1984. године када су утврђени и коефицијенти за израчунавање процембених једница за земљиште унето у комасациону масу, да је на основу уверења о идентификацији парцеле и коефицијента за израчунавање процембених јединица за земљиште унето у комасациону масу извршена процембена вредност одузетих парцела, да је приликом комасације земљишта у КО ... за потребе изградње нове путне и каналске мреже одузимамо за 2,5% вредности унетог земљишта у комасациону масу. Катастарска парцела број ... уписана је у лист непокретности ... КО ..., парцела се налази на потезу ... са десне стране пута ... –... од којих је удаљена око 300 м, од насељеног места ... око 4,5 км, по култури њиве 1., 2. и 3. класе. Према информацији о локацији Општинске управе Бачки Петровац – Одељења за привреду, урбанизам, комунално стамбене и инспекцијске послове бр. ... од 14.10.2013. године, катастарска парцела бр. ... КО ... налази се у ванграђевинском подручју насеља ..., представља пољопривредно земљиште и није планирана за неке друге намене односно није обухваћена неким планским документима локалне, покрајинске или републичке власти.

Поступајући по поднетом захтеву одржана је усмена расправа дана 25.02.2014. године, а Републичко јавно правобранилаштво доставило је писмено изјашњење број Р-1584/10 од 25.11.2013. године, којим се противи захтеву за накнаду у виду друге одговарајуће имовине, са разлога који су и разлози тужбе. На усменој јавној расправи достављен је и Уговор о закупу број ... од 11.10.2010. године из којег је утврђено да је предложена катастарска парцела за враћање у замену реситуцији дата

у закуп, као и уверење Општинске управе општине Бачки Петровац од 18.03.2004. године у којем се наводи да је предметна парцела у државној својини по праву пречег закупа дата у закуп на основу власништва над инфраструктуром односно постојећим објектима који чине два бунара и систем за наводњавање, као и да је пошто је систем за наводњавање од великог значаја за општину Бачки Петровац, општина предлаже да се подносиоцу захтева врате суседне катастарске парцеле ..., ... и

Нова усмена расправа одржана је 02.06.2014. године, а Државно правобранилаштво и Министарство пољопривреде и заштите животне средине нису приступили на усмену расправу нити су се изјаснили на постављени захтев. На овој расправи пуномоћник подносиоца захтева изјавио је да се у свему слаже са налазом и допунским налазом и мишењем вештака, односно са враћањем предложених катастарских парцела у замену за одузето земљиште као и да се не би вршило цепање катастарских парцела предлаже да се врате само кат. парцеле ... и ... КО

На основу овако спроведеног поступка, достављених списа предмета и резултата усмене расправе, поступајући огран је утврдио чињенично стање и донео одлуку као у диспозитиву тужбом оспореног решења, имајући у виду одредбе чл. 4. и 12. Закона о враћању (реституцији) имовине црквама и верским заједницама.

По оцени Управног суда, код оваквог чињеничног и правног стања ствари, правилно је одлучио тужени орган, када је у поступку у коме није било повреде правила поступања од утицаја на правилност решавања ове управне ствари, донео оспорено решење и за своју одлуку је дао јасне, аргументоване и правилне разлоге, у складу са одредбама Закона о враћању (реституцији) имовине црквама и верским заједницама ("Сл. гласник РС" бр. 46/06), које у свему као правилне и законите, прихвата и овај суд.

Одредбама Закона о враћању (реституцији) имовине црквама и верским заједницама („Сл. гласник РС” бр. 46/06) прописано је да се одузета имовина враћа по правилу, у натуралном облику или се накнађује у виду друге одговарајуће имовине, а тржишна новчана накнада исплађује се само ако враћање у натуралном облику или у виду друге одговарајуће имовине није могуће (члан 4.), да је обвезник враћања непокретности, односно исплате новчане накнаде Република Србија, привредно друштво или друго правно лице које је у моменту ступања на снагу овог закона власник одузете имовине (члан 7. став 1.) и да је обвезник враћања дужан да цркви, односно верској заједници врати право својине и државине на непокретности која је била одузета, ако је у приближно истом облику и стању у коме је била у време одузимања (члан 10. став 1.), као и да Дирекција утврђује све чињенице и околности од значаја за одлучивање о захтеву, доноси решење којим одлучује о одузетој имовини, о субјекту права на реституцију, о облику, обиму и вредности имовине, о обвезницима за предају имовине и условима враћања, као и о начину и роковима за извршење решења (члан 29. став 1.).

У смислу изнетих одредби, полазећи од несумњиво утврђене чињенице

да је А.А., ранији власник непокретности које су обухваћене достављеним одлукама Месног народног одбора ... и Окружног аграрног суда Нови Сад, тужени је правилно, по оцени суда, нашао да су испуњени законом прописани услови за враћање подносиоцу захтева пољопривредног земљишта у површини и то на катастарској парцели бр. ..., у површини од 04.35.84 ха по култури њива друге класе и на катастарској парцели бр. ... у површини од 15.24.44 ха по култури њива прве класе, обе парцеле уписане у лист непокретности број ... КО

Суд је ценио наводе тужбе, али налази да су исти без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења, с обзиром да је ове наводе тужени правилно ценио у оспореном решењу, имајући у виду да их је тужилац истицао и у управном поступку пред туженим органом, те се истим не доводи у сумњу чињенично стање утврђено у управном поступку, нити се прилажу докази који би, да су били цењени, довели до другачије одлуке у овој управној ствари. Ово посебно са разлога што је тужени, по оцени суда, правилно у оспореном решењу нашао да повраћај парцела у конкретном случају представља натуралну и то заменску реституцију, сагласно одредби члана 4. Закона о враћању (реституцији) имовине црквама и верским заједницама, којима је прописано да се одузета имовина враћа по правилу у натуралном облику или се накнађује у виду друге одговарајуће имовине, а тржишна новчана накнада исплађује се само ако враћање у натуралном облику или у виду друге одговарајуће имовине није могуће.

Суд је посебно ценио битне наводе тужбе да тужени није могао донети решење којим се захтев усваја до правноснажног окончања поступака по одредбама Закона о враћању имовине и обештећењу, с обзиром да се на овај начин доводе у неравноправан положај друге странке у поступцима враћања имовине, па налази да су ови наводи неосновани, с обзиром да лицима која евентуално буду поднела захтев за враћање одузетог пољопривредног земљишта по одредбама наведеног закона, које је било предмет комасације такође неће бити враћено земљиште које им је одузето, будући да се то земљиште услед спроведеног поступка комасације више не може идентификовати као такво, већ ће им бити враћено одговарајуће земљиште у комасационом подручју.

Са изнетих разлога након закључене усмене расправе, у смислу члана 46. став 2. Закона о управним споровима, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09), одлучио као у ставу I диспозитива ове пресуде.

Одлучујући о захтеву заинтересованог лица за накнаду трошкова управног спора, применом одредаба чланова 150. и 153. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...55/14), који се у управном спору сходно примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, Управни суд је, имајући у виду успех заинтересованог лица у овом спору, нашао да је захтев за накнаду трошкова основан, будући да је у вези са вођењем спора заинтересовано лице имало

нужне трошкове за састав одговора на тужбу у износу од 16.500,00 динара и за приступ пуномоћника из реда адвоката на одржаној расправи у износу од 18.000,00 динара, а који трошкови су одмерени у складу са Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС", бр. 121/12), са ког разлога је одлучено као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 02.03.2017. године, 1 У 10176/14

Записничар
Кристина Јовановић,с.р.

Председник већа-судија
др Јадранка Ињац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

КЗ